

Tháng 4, 1975, VNCH rơi vào tay quân cộng sản. Trong dòng người di tản với vợ chồng, có một sĩ quan hải quân trẻ, tên là Nguyễn Văn Huân.

Anh rơi Việt Nam trên một con tàu, mang theo cô con gái nhỏ tên là Minh Tú vừa mới tròn thôi nôi và bố mẹ đi đằng sau giữ gìn mạng sống hai họ của người sĩ quan hải quân thuộc Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa (QLVNCH)...

Josephine Nguyễn, M.D.

B.S.	United States Naval Academy	1999
M.D.	Stanford School of Medicine	2003
Internship	NNMC Bethesda, MD	2004

Sang đến nhà cô tại Hoa Kỳ, tại vùng phía bắc tiểu bang Virginia sát thành phố Hoa Thịnh Đốn, gia đình ông Huân sinh hoạt thêm một cháu gái vào năm 1977 với tên Việt là Cẩm Vân và tên Mỹ là Josephine Nguyễn.

Sống chung có chuyện gì đáng nói, nếu người sĩ quan hải quân này hàng ngày “đi cày” kiếm tiền nuôi con, cho con học hành, để trở thành tài...

Chuyện đáng nói ở đây là người sĩ quan trẻ phải giặt màu áo chiến binh ngày nào đã dài ngày của một lính của mình tại hai cô con gái yêu quý của anh...

Tìm huy quân thoát người lính QLVNCH ...

Hai cô gái nhỏ Minh Tú và Cẩm Vân lớn lên nơi vùng đất lạ, tiểu bang Virginia và không ít lần thắc mắc về cuộc đời của bố mẹ sinh thành, nguồn gốc của mình. Ông Huynh nhớ khi kể cho con nghe về quá khứ của mình, về hình ảnh anh dũng của người lính QLVNCH, về cuộc chiến Việt Nam, về quê hương nơi nghìn trùng xa cách bên kia biển Thái Bình Dương...

Hai cô con gái nhỏ nghe chuyện kể của cha mẹ nghe những chuyện có tích từ nhà trường như "Cuộc Chiến Thành Troy", như "chuyện của Hy Lạp Odyssey", như những chuyện có tích từ thần thoại khác,...

Và có ai ngờ rằng những câu chuyện kể về mặt cuộc chiến đã qua, về những trận đánh oai hùng trong quân sự của quân QLVNCH lại trở thành những hạt giống nhỏ, những chồi non và qua thời gian trở nên lớn dần, nảy mầm, sinh sôi nảy nở trở thành những mầm đời lính trong tâm hồn của các cô gái Mỹ gốc Việt, dù rằng các cô lớn lên trong xã hội an bình, ở một nơi chốn bình an,... Các cô lớn dần và giờ đây họ đã trở thành lính cũng lớn dần theo năm tháng...

Chính Cẩm Vân cũng từng đọc trong bài "Female cadets finally take command with top Naval Academy graduating honors" của hãng thông tấn Associated Press vào ngày 27 tháng 5, 1999 là quy tắc định theo đuổi ngành của cô là do ảnh hưởng của cha và người chị. Cô nói: "Chúng tôi lớn lên trong những câu chuyện kể về sự nghiệp của quân của cha tôi." Ngoài ra, mặt định khác sâu lắng hơn, tiềm ẩn hơn đó cô quy định theo đuổi vào ngành là ý tưởng để đáp ứng theo truyền thống báo đáp của người Việt. Cẩm Vân nói trong bài viết nói trên của AP: "Bố mẹ tôi đáp ứng cho tôi một cái đã giúp đỡ rất nhiều cho gia đình tôi."

Con đường vào binh nghiệp lớn dần của người chị Minh Tú.

Thoạt tiên, ngay khi vừa tốt nghiệp trung học, Minh Tú muốn vào Học Viện Hải Quân Annapolis ngay để tiếp tục nghiệp còn dang dở của người cha, thế nhưng con đường vào binh nghiệp của Minh Tú – chị của Cẩm Vân – thật là gian nan. Cô ta bỏ Học Viện Hải Quân để chờ đợi 3 năm, và cuối cùng cô phải đi một con đường vòng để thực hiện ước mơ của mình: gia nhập lực lượng dự bị (ROTC: Reserve Officers' Training Corps)! Minh Tú báo trên báo Mẹ: "Tôi nộp đơn vào Học Viện Hải Quân ngay khi xong trung học, thế nhưng, đơn của tôi bị bác bỏ 3 năm. Tôi đành phải đi học tạm tại trường để học George Mason và năm sau lại nộp đơn gia nhập quân ngũ, nhưng vẫn bị từ chối." Dù vậy, Minh Tú không phải là người dễ dàng chấp nhận bị từ chối, cho nên cô nghĩ ra cách đi đường vòng. Cô ta kể lại: "Tôi gia nhập Lực lượng Dự Bị (ROTC), xuất sắc nên được sự đồng ý của gia đình để tiếp tục học trường Hải Quân vào Học Viện Hải Quân. Và sau gần một năm

dòng màu áo Trại B, tôi được chọn vào trường Đào B của Học Viện Hải Quân tại Rhode Island”. Cô ta kể lại rằng đợt mục đích này là gì cũng sắp thành tựu.

Vào năm 1995, Minh Tú chính thức được nhận vào Học Viện Hải Quân và cũng vào năm này, một niềm vui lớn cũng đến với cô là gặp lại em gái Cẩm Vân được nhận ngay vào Học Viện Hải Quân. Có hai chị em, một sinh năm 1974 và một sinh năm 1977, đều vào quân ngũ.

Những câu chuyện kể về những lính hải quân QLVNCH ngày nào từng nghe về sĩ quan trại Nguyễn Văn Huân đã được chính hai cô con gái của anh viết tiếp trong trang sổ quân nhân trên đợt nhận của Hoa Kỳ.

Vào năm 1999, sau khi ra trường, Minh Tú trở thành sĩ quan Thủy Quân Lục Chiến Hoa Kỳ.

Cẩm Vân và những cánh cửa của hội riêng mình.

Nếu Minh Tú sẵn sàng cuộc đời quân nhân sau khi tốt nghiệp Trung Học (sau khi giỏi ngũ, cô Minh Tú theo học để trở thành luật sư và nay là công chức liên bang tại Hoa Thịnh Đốn), thì cô em Cẩm Vân có ý định vào chuyên khoa, vì cánh cửa đời học chuyên môn đã rộng mở ngay sau khi cô tốt nghiệp trung học ..

Về tốt nghiệp trung học, Cẩm Vân được nhiều trường đại học uy tín như Stanford, Brown, Princeton và Yale nhận vào học. Cô muốn vào một trường nổi tiếng, ra trường với nhiều bằng bác sĩ.

Thế nhưng, lời thuyết phục của người cha và người chị khiến cho Cẩm Vân thay đổi quyết định, và đã chọn làm con đường gai góc hơn, con đường thử thách hơn mà đi: Gia nhập hải quân vào năm 1995, cùng khóa với người chị – Minh Tú.

Con đường nhập ngũ của Cẩm Vân sông sâu hơn con đường gập ghềnh gian nan hơn của người chị – Minh Tú.

C m Vân thú nh n r ng cô r t vui khi làm theo l i khuyên c a gia đình...

Và t y, quân l c Hoa K có thêm hai n quân nhân... ng i M g c Vi t!

Khi nh ng gi t n c m t đã bi n ý chí ng i n quân nhân g c Vi t thành thép.

Hai ch em Minh Tú và C m Vân t t nghi p H c Vi n H i Quân khóa 1999. Riêng C m Vân t t nghi p á khoa (h ng nh i) trong m t khóa ra tr ng trên 900 tân sĩ quan và cô cũng là trung đoàn tr ng, lãnh đ o 2,000 sinh viên sĩ quan trong h c vi n.

C n nói thêm là Quân L c Hoa K có 3 đ i h c quân s hu n luy n các sĩ quan, cùng v i đ i h c quân y t i Hoa Th nh Đ n.

- H i Quân và Th y Quân L c Chi n (Annapolis) U.S Naval Academy, t a l c t i Maryland .

- L c Quân (West Point) U.S Military Academy, t i u bang New York .

- Không Quân (Colorado Springs) U.S Air Force Academy, trong t i u bang Colorado.

Thông th ng các sĩ quan t t nghi p đ u b ng các đ i h c quân s là các nam sinh viên sĩ quan, năm 1999 có m t hi n t ng đ c bi t là t i US Naval Academy, n i đào t o các danh nhân nh t ng th ng Carter, Th ng Ngh Sĩ John S. McCain, đ đ u là m t n sinh viên sĩ quan và h ng nh i là m t n sinh viên g c Vi t, h i quân thi u úy Nguy n C m Vân .

Theo h th ng t ch huy, sinh viên th khoa ch huy toàn th 4,000 sinh viên sĩ quan, sinh viên á khoa là ph tá và ch huy 1 trung đoàn 2,000 sinh viên, sinh viên có h ng th ba ch huy trung đoàn khác.

Vì sao m t cô gái Vi t nh nh n l i có th v t qua nh ng nam sinh viên sĩ quan ng i M to l n v th ch t nh th ? Đi u gì đã làm cho cô gái Vi t tr thành m t sĩ quan á khoa và là m t trung đoàn tr ng đ c 2,000 sinh viên sĩ quan ng i M n ph c và tuân l nh?

Ch c quý v cũng tò mò tr c nh ng câu h i nh th !

Trong bài viết "Godfrey, Nguyen, Lentz reach pinnacle for '99 của USNA Public Affairs", thì cô Cầm Vân tốt nghiệp á khoa với 3.98 điểm trong số điểm tối đa 4.0, và ba yếu tố cấu thành là : kiến thức văn hóa, khả năng quân sự , yếu tố vượt qua khó khăn. Ông phó khoa trưởng giáo dục Frederic I. Davis của Học Viện Hải Quân nói rằng “bạn không thể nào có thể học cao mà không tỏ ra xuất chúng trong ba lãnh vực nói trên.”

Nói về học tập thì cô gái Việt Nam có thể so tài với người Mỹ , thế nhưng, làm sao một cô gái Việt Nam nhỏ bé lại có thể xuất chúng hơn những chàng trai Mỹ to lớn, khỏe mạnh để trở thành một trung đoàn trưởng lãnh đạo 2,000 sinh viên sĩ quan và tốt nghiệp á khoa?

Chúng tôi bắt thu hút vào câu hỏi này và càng tò mò về nữ đại úy bác sĩ Hội Quân người Mỹ gốc Việt này (cập báo năm 2005)!

Cầm Vân kể cho chúng tôi nghe câu chuyện về cô như sau...

Cô ta vốn như như in trong đầu những ngày đầu của một sinh viên sĩ quan trong Học Viện Hải Quân. Đó là mùa hè nóng cháy tới 105 độ . Trong 6 tuần hè đó, mà những tân sinh viên sĩ quan thực tập gọi là 6 tuần hạ ngục (thời gian huấn luyện). Dưới cái nóng cháy da trong quân trường đó , các tân sinh viên sĩ quan, dù nam hay nữ, dù Mỹ thực tập hay người Mỹ gốc Phi, gốc Á đi nữa vẫn phải học giằng nhau từng môn chuyên vụ thực tập ngoài vài dặm mỗi ngày cho đến bốn súng, hít đất, lăn lộn, bò cào,...

Không chỉ tập luyện rất gay go như thế mà nhiệt độ khi còn bắt đàn anh, đàn chị la hét, khi cô tỏ ra mệt mỏi.

Cô ta kể lại, có lần mệt mỏi, cô núp vào một góc và suýt bật lên tiếng khóc. Cô muốn khóc cho đến nỗi với dĩ những nỗi buồn bắt đầu rã rời tập hợp trên. Một hôm một nữ sĩ quan huấn luyện bắt gặp và mời cô lên văn phòng an ủi là mời chuyên sự trở nên tốt đẹp, và cô không nên tức giận khi bắt đầu vì như vậy cô mới trở nên khá hơn, thoát khỏi sự căng thẳng và lại suy nghĩ dần sẽ trở thành một quân nhân, một sinh viên sĩ quan...

Cô Cầm Vân kể lại là khi bước ra khỏi văn phòng sĩ quan cán bộ này, cô bắt đầu buồn và quyệt tâm thành công hơn trong thời gian huấn luyện, quyệt tâm lại quân trưởng và quyệt tâm ra trưởng với kết quả học học hàng đầu. Nhưng khi, cô tự an ủi mình là người con gái Việt không nên để người ta cười, người ta chế giễu, người ta lấy làm đắc tài cho những chuyện vui đùa khôi hài tại quân trường...

Quyết tâm đó đã giúp cô làm quen với công việc tập luyện ngày càng gia tăng nặng nề hơn. Nhờ ng giot nác mát, nháng tá ái và tá hào ngái Việt hun đúc trong cô, bián ý chí cáa cô trở nên cáng rán nhá sát thép, và tá đó, nháng ngày tháng nái quân tráng chá tháy má hái cáa cô cháy và không bao giờ tháy nác mát cháy náa.

Ngày xưa, chúng ta nghe được câu chuyện ngái thiáu phá hóa đá và bây giờ, chúng ta nghe câu chuyện về nác mát tá ái đã bián trái tim và ý chí cáa cô gái Việt trở nên cáng rán nhá đá, nhá thép.

Cô ta không hiểu, như để trả lời câu hỏi là làm sao cô có thể vượt lên trên cả ngàn tân binh to lớn ngái Mỹ như thế, như sau:

- Trong quân trường, dù là cái nóng thiếu ngái như thế, trên mặt là trình cháy vượt cháng ngái dài và nháng bài tập thể lực căng thẳng, sau nháng đêm, ngày thiáu ngủ, dù ai đi nữa, dù Mỹ trường, dù Mỹ gốc Phi hay gốc Á, dù là nam tân binh hay nữ tân binh,... cũng sẽ mệt mỏi, kiệt sức, và trong hoàn cảnh này, ai cũng giành ai cả, cũng giành giành cả, và chỉ có một thứ làm mình đứng dậy, hiện ngang lơ là ý chí, là tá ái, là tá tin và tá hào, là tâm lý không muốn cho ngái ta coi thường, cái như o báng ngái con gái Việt... Ngái con gái Việt phải vượt lên, lao tới, trở thành người tú...

Và cô đã lấy nước mắt pha lẫn mồ hôi, cáng với ý chí kiên cường, cáng với niềm tự hào và đức quân ngũ cáa ngái cha mà vượt tiếp trang quân sự tuy vất vả mà thân thể đã đang dần nở,...

Cô nói: All I can say is "sure they're stronger than I am, but when we're all in the same boat, when it's 105 degrees outside, when we're all exhausted from lack of sleep, doing hundreds of pushups and from running numerous miles, it's your determination that will keep you going". I never gave up. I never fell out of the runs...

Và cô đã làm được điều đó: Tốt nghiệp á khoa và được cử là trung đoàn trưởng, lãnh đạo, quản trị hơn 2000 sinh viên sĩ quan.

Đó c câu chuyện v cô, nghe k v cô, trái tim tôi xúc động tr c s r c r ý chí c a m t ng i con gái Việt tr tu i.

Không nh ng ý chí c a cô là m t t ng đài tuy t đ p mà nhân cách c a m t cô gái Việt cũng đ c ch ng minh, đ c kh ng đ nh trong quân tr ng...

Cô k i r ng khi sĩ quan cán b yêu c u m t phiên làm v sinh quân tr ng, thì cô là ng i tình nguyện đ u tiên đ nh n lãnh trách nhi m y. Chính vi c làm này càng làm tăng thêm uy tín cho cô và càng ngày cô càng đ c các khóa sinh kính tr ng và yêu m n...

Và t đó, ngay trên quân tr ng, m t kh năng lãnh đ o phát sinh trong ng i con gái Việt.

Cô k i r ng nhi u ng i quan ni m là kh năng lãnh đ o là thiên phú, là tr i cho, th nh ng cô nghĩ là trong m i chúng ta đ u có năng l c tr thành m t ng i lãnh đ o thành công và gi i. Năng l c lãnh đ o phát sinh t th c t công vi c, t s c n cù và nh ng h c h i t sai l m mà mình đã v p. Và đó là nh ng đ c đi m đ c đáo t H c Việt n H i Quân Hoa K , m t n i mà theo cô là m t phòng thí nghi m tuy t v i v kh năng lãnh đ o và ch huy.

Hành trình 4 năm t i h c viên Hội quân, Cầm Vân đi t m t cô gái r t r , s h i, đ n m t v trí Trung Đoàn tr ng, ch huy 2000 sinh viên sĩ quan, thì bài h c nào c n thi t đ c rút ra cho kh năng lãnh đ o ch huy?

Cô đ n đo suy nghĩ và rút ra năm kinh nghi m sau đây:

1. Đ t l i ích c a ng i khác tr c l i ích c a mình.

Cô nói r ng thu c c p c a b n s bi t rõ ràng r ng li u b n có th t s lo cho h hay không b ng cách b n đ i x v i h th nào. Nên nh bao gi cũng th c hi n t i đa nguyên t c này và b n s đ c thu c c p n ph c.

2. Đừng chèo sãi tốc làm t. Đừng micro-manage (đừng quản trị chi tiết):

Nếu bạn giao cho ai việc gì, bạn đừng nghĩ cho họ cách thức làm và cho họ biết là bạn tin tưởng vào khả năng làm việc của họ. Hãy để cho họ tìm cách riêng để hoàn thành công việc. Hãy để họ bàn với bạn phương pháp làm việc và chính họ là người hoàn thành công việc. Làm như thế họ sẽ tận hưởng khả năng của họ và cảm nhận làm việc họ bao giờ hết. Người ta sẽ làm việc hết mình nếu lãnh đạo tin vào họ.

3. Luôn mình làm gương:

Nếu bạn muốn mọi người có mặt vào lúc 8 giờ, thì bạn phải có mặt vào lúc 7:50, chứ đừng đến 8:05 hay 8:10. Châm ngôn trong quân đội là đúng giờ tức là đến trước giờ.

4. Luôn làm điếu đúng dù không có ai quan sát hay theo dõi bạn. Có lúc, làm khác đi, bạn sẽ ăn học và bạn cảm nhận điếu đó.

5. Khen công khai, phê bình kín đáo:

Nhieuu thường công và chê cha mẹ phạm sai lầm là la con cái hay thu c công trước mặt mọi người. Làm như thế sẽ họ thẹn, làm mất thể diện người khác và bạn sẽ mất đi sự kính trọng và lòng trung thành của người đó.

Trong xã hội ngày nay, nhiều người quên mất điếu quan trọng nhất trong điếu sống. Đó không phải là tiền tài hay địa vị mà đó là cuộc sống của bạn sống thế nào, như họ sống đến xã hội và người khác ra sao, dù chỉ một người mà thôi,... Chính điếu này, sẽ như họ sống xã hội và người khác mất cách tốt đẹp mới là giá trị quan trọng của điếu sống...

Tính cách lãnh đạo chủ huy và quan niệm thay đổi đi sống đang hun đúc giá trị người lãnh đạo

cô a mẹ t cô gái Việt này và giúp cô vượt lên từ mẹ t cô gái Việt bình thường thành mẹ t sĩ quan t t nghi p á khoa và là mẹ t trung đoàn trưởng ng cô a Học viện H i Quân Hoa K .

Nguyễn cẩm ph c: Nh ng g ng ti n nhân trong dòng s Việt

Sinh ra trên đất M và lớn lên ở x ng i, cũng nh nh ng ng i cùng hoàn c nh, nhi u lúc Cẩm Vân t h i mình: Tôi là ng i M hay ng i Việt?

Cô ph i tr i qua mẹ t quá trình dài đ nh n ra s khác bi t này, ch p nh n căn c c b n th c a mình, và yêu m n c ng đ ng c a mình, di s n dân t c mình...

Cô tâm s : “S th a nh n ngu n g c đã làm cho tôi c m th y t tin h n, c i m h n v i s đã đ ng trong đ i s ng và có thêm nhi u ý ki n khác bi t. Tôi phát hi n ra nh ng s đ bi t trong con ng i và và đi u đó làm cho tôi th y m i ng i tr nên đ p đ h n đ i v i tôi...

Trong hành trình tìm th y b n th c a mình, cô trân quý cha mẹ c a cô. Cô nói: Cha mẹ tôi đã li u thân đ a chúng tôi ra đi đ có mẹ t t ng lai t i sáng h n, và do đó tôi m i có mẹ t cùng quý b n trên đất n c này. Khi nghĩ v đi u đó, tôi c m th y n cha mẹ tôi r t nhi u, và cũng nh nhi u cha mẹ khác đã cũng hy sinh nh th vì t ng lai c a các con cái...

Và tôi luôn mu n nói v i m i ng i và v i b n là tôi mu n vinh danh cha mẹ tôi, vinh danh cha mẹ b n, vinh danh t t c nh ng b c cha mẹ đã hy sinh li u ch t đ a con cái ra đi đ có t ng lai t i sáng, vinh danh h vì nh ng n i nh c nh n, hy sinh, t i c c mà h đã tr i qua đ có cu c s ng t i đ p cho con cái, và vinh danh c tình yêu mà th h cha anh đã dành cho chúng ta...

Cô tâm s : “Tôi đã t ng khóc trên quân tr ng, trong cu c đ i vì t ái. B n và tôi có bao gi nhìn th y n c mẹ t c a cha mẹ mình ch y r òng trên má đ mang i cu c s ng đ y đ cho gia đình trên x l quê ng i?”...

Sau khi t t nghi p Học Viên H i Quân, h i quân thi u úy Nguyễn Cẩm Vân đ c nh n vào đ h c Stanford, cô t t nghi p bác sĩ y khoa, lên trung úy r i đ i úy, th c t p t i Naval Medical Center t i Bethesda, hu n luy n phi hành t i Pensacola và nh n nhi m s đ u tiên t i

Cô ta kể lại rằng từ khi xa xôi này, cô vẫn đọc sách về văn hóa Việt và cô tự hào về gia đình văn hóa của mình và trong những đêm ngủ yên tĩnh, cô nghĩ về những anh hùng đất Việt như Bà Trưng, Bà Triệu... Cô tâm sự rằng hình như Bà Triệu làm cô nghĩ về mẹ và xúc động nhất. Mười tuổi 20, Bà Triệu đã lãnh đầu tiên nghĩa quân Trung Hoa xâm lược, đầu tiên về giang sơn bởi cô là tiên nhân, và khi mẹ không thành thì chấp nhận quyền sinh chết không nộp mình cho giặc...

10 / 10